

Muži a ženy, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tato slova Božích poslů nebyla káráním, napomínáním, neměla být jistě přísnou výčitkou. Co stojíte, hledíte do nebe?/kraličtí/ Proč tady tak zaraženě, bezradně, pasivně stojíte? Proč nic neděláte? Vždyť Ježíš vám řekl: Budete mi svědky. Takto toho moc nenasvědčíte, když zůstanete stát uprostřed své cesty víry, když se zastavíte – v údivu a překvapení nebo zklamání a smutní anebo čekající pasivně na zázračný zásah „zhůry“ tady a teď, hned. Proč tu sklíčeně stojíte a „civíte“?! Boží poslové učedníky ujistili a povzbudili: Vždyť tento živý Ježíš znovu přijde! Znovu ho uvidíte – jednou v moci a slávě. Ano, jednou... My v to doufáme a věříme. Ale kdo to má vydržet?! Kdo to má zvládnout - ten dlouhý čas mezi jeho odchodem a opětným příchodem?! V Bibli čteme: „Když jim to Pán řekl /když jim řekl vše, co bylo potřeba/, byl vzat vzhůru do nebe“/Mk 16,19/. A z toho se máme radovat, že nám byl vzat, odňat?!? Slaví se v křesťanských církvích *svátek Nanebevstoupení Páně*, v CČSH je nazýván Oslavení Páně. Svátek! Co máme oslavovat? Z čeho se máme radovat?! Že Pána Ježíše už tělesným zrakem nevidíme a neuvidíme?! Je vůbec možné, abychom to zvládli? Milovat a ctít Boha, kterého nevidíme, důvěřovat v pomoc Krista, který mezi námi viditelně není, uskutečňovat a prosazovat duchovní, nehmotné, neviditelné hodnoty, kterým se druzí vysmějí... Sami ze sebe, ze svých sil, ze svého prchavého nadšení to neustojíme. Jestliže nedostaneme sílu z Božího Ducha, tak toto náročné období nezvládneme. Proto byli učedníci posláni zpět do Jeruzaléma, zůstali spolu, při sobě, a svorně a vytrvale se modlili. Dokud nebyli vyzbrojeni mocí a silou „zhůry“, tedy od Boha. Není pouze v lidských silách unést tolik zla, bolesti, zklamání, těžkostí i nepochopení, které je kolem nás. - „Pán byl vzat vzhůru do nebe...“ – musíme tu větu dočíst do konce: „...a usedl po pravici Boží.“ Proto, aby mohl být s námi, s dnešními svými učedníky a učednicemi, musel od tehdejších učedníků odejít, vzdálit se. Odešel tam, odkud přišel a kam patří, k Bohu, do jeho světa, do Boží dimenze, sféry. A on se za nás u Boha přimlouvá. To je veliká věc! Mít takového věrného a vytrvalého Přimlůvce. Díky němu a díky síle Božího Ducha máme šanci to zvládnout. Nezůstat stát, vyjít a svědčit, vyjít a vytrvat na cestě víry, lásky a pomoci druhým. Přeji nám k tomu od Pána sílu a odvalu.